

Sygn. akt IV P 166/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Marciniak

Protokolant: Dorota Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. F.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

o zapłatę kwoty 6.702,80 zł tytułem odszkodowania w wysokości ceny zakupu akcji

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. na rzecz powoda M. F. kwotę 6.702,80 zł (sześć tysięcy siedemset dwa złote 80/100) tytułem odszkodowania w wysokości ceny zakupu akcji z ustawowymi odsetkami od dnia 23 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

II. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.476,16 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 16/100);

III. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 335 (trzysta trzydzieści pięć złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której powód był zwolniony z mocy ustawy.

Sygn. akt IV P 166/15

UZASADNIENIE

Powód M. F. pozwem z dnia 23 czerwca 2015 roku (data wpływu do Sądu) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. odszkodowania w wysokości 6.702,80 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że był pracownikiem pozwanego do dnia 31 maja 2000 roku. W wyniku prywatyzacji przedsiębiorstwa otrzymał nieodpłatnie 130 sztuk akcji pracowniczych o numerach (...) do (...). W myśl uregulowań Rozdziału IV Pakietu Gwarancji Socjalnych pozwany był zobowiązany do zakupu akcji od pracowników po takiej samej cenie, w jakiej nabył je od Skarbu Państwa, w terminie jednego miesiąca od złożenia pisemnej oferty pracownika. Dalej powód wskazał, że w lutym 2013 roku złożył taką ofertę pozwanemu, a ten w odpowiedzi przesłał mu projekt umowy z propozycją rozłożenia należności z tytułu ceny zakupu sprzedawanych akcji na cztery raty, przy czym ostatnia miała być płatna do 30 czerwca 2015r. Nie zgodził się na taką sprzedaż, argumentując to tym, że potrzebuje pieniędzy, a ponadto będzie zmuszony zapłacić do Urzędu Skarbowego podatek od całości akcji już po otrzymaniu pierwszej raty i jednocześnie wezwał pozwanego do odkupienia akcji w całości, informując, że w przeciwnym wypadku zgodnie z uregulowaniami rozdziału IV ust. 2 Pakietu Gwarancji Socjalnych wystąpi o zapłatę odszkodowania. Mimo

upływu 2 lat nie otrzymał od pozwanego żadnej odpowiedzi i w tej sytuacji, z uwagi na to, że pakiet niebawem przestanie obowiązywać, został zmuszony do wystąpienia z powództwem o odszkodowanie (k. 2-3).

Swoje stanowisko powód podtrzymywał w toku całego postępowania przed Sądem (k. 51, nagranie od 00:00:52 do 00: (...), k. 60 nagranie od 00:01:12 do 00:01:33)

Pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, przekazanie sprawy do rozpoznania przez Wydział Cywilny Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. jako Sądu właściwego miejscowo, gdyż w sprawie zachodzi niewłaściwość miejscowa i funkcjonalna Wydziału Pracy Sądu Rejonowego w Ciechanowie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów sądowych w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odniesieniu do podniesionego zarzutu niewłaściwości miejscowej i funkcjonalnej Sądu Rejonowego w Ciechanowie IV Wydziału Pracy pełnomocnik pozwanego wskazał, że przedmiotowa sprawa nie ma charakteru sprawy ze stosunku pracy, albowiem nie mieści się w katalogu zawartym w art. 476 k.p.c. Powód dochodzi bowiem roszczeń na podstawie zapisów Pakietu Gwarancji Socjalnych dla (...) Prywatyzowanych Przedsiębiorstw (...) na M. (dalej Pakiet), a zapisy Rozdziału IV tego Pakietu pod tytułem (...) nie mają charakteru przepisów prawa pracy, gdyż nie wynikają ze stosunku pracy, ani nie są jego pochodną. Wynika z nich wyłącznie zobowiązanie pozwanego, nie będącego nigdy pracodawcą powoda, do zakupu akcji na warunkach w nim przewidzianych, które mają charakter stricte cywilnoprawny i j zupełnie oderwany od stosunku pracy. W związku z tym w zakresie właściwości miejscowej w przedmiotowej sprawie powinien mieć zastosowanie art. 30 k.p.c., co oznacza, że powództwo powinno być wytoczone przez powoda przed sąd według właściwości siedziby pozwanego.

W zakresie roszczenia o odszkodowanie pełnomocnik pozwanego wskazał, że zgodnie z zapisem ust. 2 Rozdziału IV Pakietu, na podstawie którego powód dochodzi swoich roszczeń, w przypadku niedotrzymania gwarancji określonych w ust. 1 inwestor wypłaci każdemu kto złożył pisemną ofertę odszkodowanie w wysokości ceny zakupu akcji, o której mowa w ust. 1, chyba, że nie przeniesienie akcji w terminie wskazanym w ust. 1 nie nastąpiło z winy inwestora. W świetle powyższych zapisów Pakietu ewentualna zasadność roszczenia odszkodowawczego została uzależniona od łącznego spełnienia następujących warunków: złożenia pozwanemu (inwestorowi) pisemnej oferty zbycia akcji przez osoby uprawnione w rozumieniu ust. 1 Rozdziału IV Pakietu, niedotrzymania przez pozwanego (inwestora) gwarancji określonych w ust. 1 Pakietu oraz nieprzeniesienia akcji na pozwanego (inwestora) w terminie wskazanym w ust. 1 Pakietu z winy pozwanego.

Pełnomocnik pozwanego stwierdził, że postanowienia umowy sprzedaży akcji zawarte we wzorze przedstawionym powodowi stanowiły wykonanie zapisów Rozdziału IV Pakietu. Jego treść zawiera bowiem wyłącznie niektóre, lecz niewystarczające, elementy dotyczące transakcji sprzedaży akcji, które wymagają odrębnego określenia w treści stosownej umowy sprzedaży – w tym także w aspekcie elementów przedmiotowo istotnych, np. w zakresie warunków płatności ceny za akcje, miejsca zawarcia umowy, wydania dokumentów/odcinków zbiorowych akcji itp. Tak więc elementy takie wymagały określenia w treści umowy, co nie nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie pozwanego. Jeżeli zaś chodzi o drugi z warunków określonych w Rozdziale IV ust. 2 Pakietu, pozwany zaznacza, że przeniesienie akcji na pozwanego w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania oferty sprzedaży akcji złożonej przez powoda, nie nastąpiło z jego winy. W oświadczeniu o przyjęciu oferty sprzedaży akcji pozwany przyjął ofertę powoda, wyraził wolę zawarcia umowy sprzedaży Zarzucił, że to powód bez winy pozwanego odmówił zawarcia umowy sprzedaży akcji imiennych akcji i przeniesienia akcji na spółkę. Powód nie przyjął oferty złożonej przez pozwanego, nie zgadzając się na płatność w ratach i pomimo braku akceptu na propozycję wzoru umowy, nie zaproponował pozwanemu warunków, na jakich miałyby dojść do sprzedaży akcji.

Dalej pełnomocnik pozwanego podniósł, że to na powodzie spoczywa obowiązek wykazania przesłanek powstania odpowiedzialności odszkodowawczej, w szczególności zobowiązania pozwanego wobec powódki wynikającego z określonego stosunku prawnego oraz fakt niewykonania takiego zobowiązania przez pozwanego, szkodę majątkową, jaką poniosła z tytułu rzekomego niewykonania zobowiązania przez pozwanego oraz przewidziany w art. 361 k.c

adekwatny związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem przez pozwanego rzekomego zobowiązania, a powyższą szkodą po stronie powoda. Powód zaś żadnego z powyższych warunków nie wykazał, nie przedstawiając na powyższe okoliczności żadnych dowodów i ograniczając się jedynie do lapidarnych stwierdzeń, że skoro do umowy zbycia akcji imiennych nie doszło w terminie miesiąca, to przysługuje jej odszkodowanie. Jednocześnie pełnomocnik pozwanego z ostrożności procesowej na wypadek stwierdzenia przez Sąd jego odpowiedzialności przewidzianej w ust. 2 Rozdziału IV Pakietu wniósł o dokonanie miarkowania kary umownej z uwagi na jej rażącą wygórowaną wysokość (k. 24-27).

Swoje stanowisko strona pozwana podtrzymywała w toku całego postępowania przed Sądem (k. 51, nagranie od 00:00:59 do 00:01:24).

Na rozprawie w dniu 21 października 2015 roku Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika pozwanego o przekazanie sprawy według właściwości do Sądu Rejonowego dla Warszawy (k. 51 nagranie od 00:01:24 do 00:02:03).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. F. jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w M. (wcześniej Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w M.) od dnia 15 grudnia 1981 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowca autobusowy.

(Dowód : akta osobowe powoda cz. B – umowa o pracę z dn. 15.12.1981r. zaświadczenie z dn. 25.10.2000r. – k. 6)

W dniu 17 czerwca 2010 roku pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz organizacje związkowe działające w spółkach: 1. (...) C. – (...) w C., (...) C., (...) i (...) przy (...) C., (...) Nadzoru i Administracji C., 2. (...) M. – (...), (...), (...) Związku Zawodowego (...) w Polsce, 3. (...) M. – (...), (...), 4. (...) P. – (...), (...), 5. (...) P. – (...), (...), (...) Związek (...) podpisał Pakiet Gwarancji Socjalnych dla (...) Prywatyzowanych Przedsiębiorstw (...) na M. (...). Zgodnie z Rozdziałem IV Pakietu, po upływie okresu, w którym pracownicy, którzy otrzymali akcje spółki (...) w ramach jej prywatyzacji są zobowiązani do ich zbywania, Inwestor (...) zobowiązał się do zakupu akcji spółki posiadanych przez pracowników (od wszystkich, którzy wyraża wolę ich zbycia) w terminie jednego miesiąca od daty złożenia przez pracownika Inwestorowi pisemnej oferty, przeniesienia akcji spółki na Inwestora po cenie równej cenie zakupu akcji spółki przez Inwestora od Skarbu Państwa. Inwestor związany jest swoim zobowiązaniem przez 5 lat od dnia wejścia w życie Pakietu w stosunku do wszystkich osób, które złożą w tym terminie stosowną ofertę, bez względu na to, czy oferta dotyczy wszystkich czy też części posiadanych przez pracownika akcji spółki. Strony Pakietu zapisały w nim, że jego postanowienia dotyczą wszystkich osób, które nabyły akcje spółki w ramach prywatyzacji spółki oraz osób, które akcje te nabyły od wyżej wskazanych osób w drodze dziedziczenia, zapisu bądź darowizny. W ust. 2 Rozdziału IV Pakietu zapisano, iż w przypadku niedotrzymania gwarancji określonych powyżej inwestor wypłaci każdemu, kto złożył pisemną ofertę odszkodowanie w wysokości ceny zakupu akcji o których mowa w ust. 1, chyba, że nie przeniesienie akcji nastąpiło nie z winy inwestora.

(Dowód: Pakiet Gwarancji Socjalnych z dnia 17.06.2010r. – k.28-35)

W następstwie umowy nieodpłatnego zbycia akcji nr (...) 344/00/930 z dnia 27 lipca 2011 roku powód M. F. nabył od Skarbu Państwa 130 akcji Przedsiębiorstwa (...) S.A. w M. serii (...) o numerach od (...) do (...), każda o wartości nominalnej 10 zł.

(Dowód: umowa i oświadczenie z dnia 27.07.2011r. – k 4, odcinek zbiorowy – k.5)

W dniu 05 lutego 2013 roku powód wysłał pozwanemu (...) Sp. z o.o. w M. na podstawie Rozdziału IV Pakietu Gwarancji Socjalnych z 17 czerwca 2010 roku pismo ofertę zbycia 130 sztuk akcji o numerach od (...) do (...) i przeniesienia ich własności na (...) Sp. z o.o. po cenie równej cenie zakupu akcji przez (...) Sp. z o.o. od Skarbu Państwa, tj. po cenie 51,56 złotych za akcję. Ofertę te pozwany otrzymał w dniu 07 lutego 2013 roku.

(Dowód: potwierdzenie nadania z dn. 05.02.2013r. – k. 12, potwierdzenie odbioru z dn. 07.02.2013r. – k. 13, zeznania powoda k. 51-52 nagranie od 00:03:50 do 00:13:28)

W odpowiedzi pozwany (...) Sp. z o.o. w M. złożył powodowi oświadczenie o przyjęciu oferty, przesyłając wraz z nim wzór umowy sprzedaży akcji spółki. W § 2 ust. 3 przedmiotowej umowy wskazano, że zapłata ceny zakupu akcji nastąpi w 4 równych ratach po 1.675,70 złotych każda: I - w terminie do dnia 31 grudnia 2013r.r. II – w terminie do dnia 30 czerwca 2014r, III – w terminie do dnia 31 grudnia 2014r., IV – w terminie do dnia 30 czerwca 2015rr. W dniu 19 kwietnia 2013r. powód wysłał pozwanemu za potwierdzeniem odbioru pismo, że nie zgadza się na sprzedaż akcji z zapłatą w ratach.

(Dowód: oświadczenie o przyjęciu ofert sprzedaży wraz z załącznikiem – wzór umowy sprzedaży akcji spółki – k. 7-11, potwierdzenie odbioru – k. 15, zeznania powoda k. 51-52 nagranie od 00:03:50 do 00:13:28)

Od ponad dwóch lat powód nie otrzymał od pozwanego żadnej odpowiedzi na jego sprzeciw dotyczący zapłaty ceny akcji w ratach. Pomiędzy stronami nie doszło do podpisania umowy sprzedaży akcji.

(Dowód: zeznania powoda k. 51-52 nagranie od 00:03:50 do 00:13:28)

Wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 4.476,16 zł brutto miesięcznie.

(Dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 31.10.2015r. – k. 59)

Powyższy stan faktyczny nie był w sprawie sporny i Sąd ustalił go w oparciu o zgromadzone wyszczególnione wyżej dokumenty, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony oraz w oparciu o zeznania powoda. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda prawdziwość całości. Ich prawdziwość nie budziła żadnej wątpliwości. Było one spójne, logiczne, konkretne, a ponadto nie kwestionowane przez pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powód swoje roszczenie wywodzi z Rozdziału IV Pakietu Gwarancji Socjalnych dla pracowników prywatyzowanych Przedsiębiorstw (...) na M.. Sąd uznał niniejszą sprawę jako sprawę z zakresu prawa pracy na podstawie Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2006 roku sygn. akt III PZP 2/06, zgodnie z którą postanowienia porozumienia zbiorowego w sprawie gwarancji socjalnych, pracowniczych i związkowych, zawartego w procesie prywatyzacji pośredniej, pomiędzy związkami zawodowymi działającymi u pracodawcy a spółką handlową, która po nabyciu akcji stała się spółką dominującą nad spółką zależną będącą pracodawcą są przepisami prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 k.p.

Zgodnie z ust. 1 tego Pakietu po upływie okresu, w którym pracownicy, którzy otrzymali akcje spółki (...) w ramach jej prywatyzacji są zobowiązani do ich zbywania, Inwestor (...) zobowiązał się do zakupu akcji spółki posiadanych przez pracowników (od wszystkich, którzy wyrażą wolę ich zbycia) w terminie jednego miesiąca od daty złożenia przez pracownika Inwestorowi pisemnej oferty, przeniesienia akcji spółki na Inwestora po cenie równej cenie zakupu akcji spółki przez Inwestora od Skarbu Państwa. Inwestor związany jest swoim zobowiązaniem przez 5 lat od dnia wejścia w życie Pakietu w stosunku do wszystkich osób, które złożą w tym terminie stosowną ofertę, bez względu na to, czy oferta dotyczy wszystkich czy też części posiadanych przez pracownika akcji spółki. Strony Pakietu zapisały w nim, że jego postanowienia dotyczą wszystkich osób, które nabyły akcje spółki w ramach prywatyzacji spółki oraz osób, które akcje te nabyły od wyżej wskazanych osób w drodze dziedziczenia, zapisu bądź darowizny. W ust. 2 Porozumienia zapisano, iż w przypadku niedotrzymania gwarancji określonych powyżej Inwestor wypłaci każdemu, kto złożył pisemną ofertę odszkodowanie w wysokości ceny zakupu akcji o których mowa w ust. 1, chyba, że nie przeniesienie akcji nastąpiło nie z winy inwestora.

Zgodnie z treścią cytowanego Rozdziału IV Pakietu zapłata tzw. odszkodowania, bo tak to zostało nazwane w jego treści, aczkolwiek roszczenie to ma charakter swego rodzaju kary umownej, przysługuje wszystkim osobom, które

nabyły akcje spółki w ramach prywatyzacji oraz osobom, które nabyły te akcje od nich w drodze dziedziczenia, zapisu czy też darowizny. Skoro, zatem przysługuje osobom, które nabyły akcje od pracowników tym bardziej przysługuje byłym pracownikom, którzy akcje te nabyli nieodpłatnie od Skarbu Państwa. Wskazać należy, iż prawo odsprzedaży akcji po określonej cenie inwestorowi jest swego rodzaju świadczeniem ekwiwalentnym za to, iż pracownicy przez czas wskazany w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji (art. 38 ust 3) nie mogą sprzedać tych akcji i jednocześnie dotyczy ono wszystkich, którzy w tym trybie nabyli akcje, a nie tylko osób będących pracownikami w czerwcu 2010 roku.

Wskazać należy, że zawarcie umowy wymaga złożenia zgodnych oświadczeń woli przez strony, przyjęciem oferty jest zaś takie oświadczenie, które wyraża wolę całkowitej i bezwarunkowej akceptacji jej treści. Oferta winna zostać przyjęta w całości i tylko w jej zakresie. Istotna jest przy tym zgodna wola stron zawarcia umowy określonej treści nawet, jeśli wola ta została wyrażona przez każdą ze stron innymi sformułowaniami, jednak o tym samym znaczeniu. Zgodność treści oferty oraz jej przyjęcia ustala się przy zastosowaniu odpowiednich zasad wykładni oświadczeń woli. Dopuszczalne jest przy tym zawarcie w przyjęciu oferty postanowień, które nie zostały przewidziane w ofercie, ale które uzupełniają treść umowy o elementy wynikające z ustawy, zasad współżycia społecznego czy ustalonych zwyczajów. Jeżeli natomiast adresat oferty oświadcza, że ją przyjmuje ale z zastrzeżeniami zmian lub uzupełnień poczytuje się za nową ofertę. Zgodnie z art. 68 k.c. zastrzeżenia zmian lub uzupełnień do treści oferty powoduje, że dotychczasowa oferta przestaje obowiązywać jej oferenta i dochodzi do odwrócenia ról uczestników procedury ofertowej. Dotychczasowy oblat staje się oferentem w zakresie nowej oferty i jest nią związany, natomiast dotychczasowy oferent staje się oblatem co do nowej oferty, ma zatem prawo doprowadzić do zawarcia umowy poprzez przyjęcie tej nowej oferty. Wówczas na treść oferty składa się dotychczasowa oferta oraz proponowane zmiany bądź uzupełnienia. Przez zmianę należy rozumieć odmienne uregulowanie kwestii zawartych w postanowieniach oferty, zaś uzupełnienie to wprowadzenie nowych postanowień nieobjętych dotychczas treścią oferty, w szczególności postanowień podmiotów istotnych.

W świetle brzmienia wspomnianego art. 68 k.c. bez znaczenia jest jakiego rodzaju są zastrzeżenia lub uzupełnienia, czy zawierają istotne treści oferty czy też nie. Bez znaczenia jest również do jakich postanowień oferty odnoszą się te zastrzeżenia oblata. Ważne jest, aby miały one charakter rzeczywisty, który sprawia, że oświadczenie woli oblata nie jest zgodne z oświadczeniem woli oferenta.

W niniejszej sprawie powód złożył pozwanemu (...) Sp. z o.o. ofertę zbycia akcji. W odpowiedzi pozwany w swoim oświadczeniu o przyjęciu oferty wskazał, iż przyjmuje ofertę, ale załączył do niej projekt umowy sprzedaży akcji, w których podał, iż cena zakupu akcji nastąpi w czterech ratach. Są to, zdaniem Sądu, uzupełnienia, które sprawiają, iż oświadczenia złożone przez (...) Sp. z o.o. należy traktować, jako nową ofertę. W związku z tym powód w kwietniu 2013r. skierował do pozwanego pismo, w którym nie wyraził zgody na tak zaproponowaną przez niego formę zapłaty ceny nabycia akcji. Pozwany zaś nie zajął stanowiska w tej kwestii i w ramach niniejszego postępowania nie udowodnił by wystąpiły jakieś szczególne okoliczności po jego stronie, które uniemożliwiały mu to w tym czasie. To na nim ciążył zaś ten obowiązek, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. Pozwany (...) sp. z o.o. nie zrealizował, zatem postanowień Rozdziału IV Pakietu Gwarancji Socjalnych, zatem zgodnie z pkt 2 tego Rozdziału zobowiązany jest do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość ceny nabycia akcji przez niego od Skarbu Państwa.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego (...) Sp. z o.o. w M. na rzecz powoda M. F. kwotę 6.702,80 złotych tytułem odszkodowania w wysokości ceny zakupu akcji z ustawowymi odsetkami od dnia 23 czerwca 2015r.

Podstawę prawną dla określenia terminu naliczania odsetek od zasądzonej kwoty stanowił art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 477² k.p.c., zgodnie z którym Sąd zasądza należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu

rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia tego pracownika, tj. do kwoty 4.476,16 złotych.

Stosownie do treści art. 97 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167 poz. 1398 ze zm.) w toku postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia pracownika wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 tejże Ustawy, z tymże obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Kosztami sądowymi których strona nie miała obowiązku uiścić Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Powód wygrał sprawę, wobec czego na podstawie art. 98 k.p.c w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego nieuiszczoną przez powoda opłatę od pozwu w kwocie 335 złotych, ustalona stosownie do wartości przedmiotu sporu, od której powód był zwolniony na mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 w/w ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł jak w sentencji.